Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2824 SIX PAGES NGÀY THỨ SÁU 27 JANVIER 1928 — MÒNG 5 THÁNG GIÊNG NĂM MẬU THÌN SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 21

BASTOS

Agents :
Sté A.nme POINSARD ET VEYRET

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA ●
Nhà báo ở đăng Lucien Nossard số 42 (gần trường-học Taberd). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỢ
Gởi dây thép đi: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 383-Saigon

GIÁ BÁO
BÊN-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bản lẻ mỗi số	0$05

DEPOT-LEGAL INDOCHINE N° 7821

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỢ, Chủ-nhiệm.

Perrier

Agents :
Sté A.nme POINSARD ET VEYRET

Lời rao thương mãi tính giá rẻ :
Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Trenchet — Paris (VIIIe)

Hỡi hỡi anh em đồng-bào! Chị em đồng-bào! Lật bật chẳng còn mấy tháng nữa đây thì đã tới ngày 12 Juillet 1928 là ngày số của hội «Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể dục» xổ ra. Vậy ai muốn mau làm giàu, hàm làm nghĩa, nên vui mua cho mau tất số. Mỗi số giá 2$00.

HẾT TẾT RỒI! PHẢI LIỆU SAO?

Tết năm nay, lúc còn trước ngày độ chừng nửa tháng, nghe phần đông ai cũng nói: «Tết năm nay chắc là buồn lắm! Ít ai muốn ăn Tết lắm!» Hỏi tại sao, thì họ chỉ rằng: «Kìa, Hội-chợ sớ-sớ kia kia; vậy cũng là như ăn Tết rồi, cũng là tốn su rồi, còn ức hiếp nổi gì mà mong ăn Tết nữa! Mà dầu có còn ham đi nữa, tiền bạc đâu còn mà ham!»

Nghe qua, tôi thấm gẫm gật đầu: Phải, lời nói phải, nói có lý lắm. Chắc Tết năm nay phải buồn, vì bị Hội-chợ cả một tháng tròn, nó xoi xỉa hết bạc tiền, còn chỉ đâu mà ăn Tết. Dầu có chăng đi nữa, thì cũng là gắng gượng, noi theo thói cũ tục xưa, vui chơi cho có chừng cho qua rồi ba bữa vậy thôi, chớ dám tưởng thật là không mấy ham mấy thích.

Càng nghe càng nghĩ, càng độ càng mừng. Nếu vậy thì quốc-dân ta cũng may nhờ có một tháng Hội-chợ lúc cận Tết nầy mà từ đây có lẽ cái tục ăn Tết sẽ lần lần sửa cải. Vì sao? Vì có một năm như vậy mới rõ cái nên hư lợi hại là đường nào.

Ngờ đâu — thật là nỗi mừng ngẫn chẳng đây gan — còn chừng vài ngày nữa thì tới Tết, mới thấy rõ lời người đoán trước kia là sái, chỗ mình nghĩ trên đó là lầm. Tết năm nay thật là lớn lắm. Chẳng những là lớn bằng các năm mà thôi, mà năm mói còn lớn hơn bội phần là khác. Kể từ bữa hai-mươi-ba là bữa tiễn đức Táo-quân về trời, dần cho đến bữa 27-28-29 và 30, không người nào là không thấy đây đáng chật nào những thiên-hạ nượp-nượp đi lo mua đồ về sắm Tết, chưng dọn Tết. Nhứt là trông vào các tiệm bán vàng, không ngày đêm nào, giờ phút nào là không thấy đầy những trang mày liễu mặt hoa ra vào mua chiếu mua bột, mua chuỗi mua vòng. Còn nói gì trong các cửa hàng bán sỉ sa lãnh nhiều của Khách của Chà thì, ôi thôi, đêm ngày chật nứt. Lớp kia vừa sắp đã bước đi ra, thì đã thấy có lớp nọ kéo tuôn vào, sang hèn đủ hạng. Còn người ra thì cứa hàng nào cũng như cứa hàng nầy, cũng đông cũng chật, cũng vải bạc đỏ tiền ra, kẻ không hay gì hết.

Ấy các cửa hàng như vậy, còn đến cửa chợ thì nào? Ôi thôi! Trọn ba ngày đêm: 27 28 và 29 là ba bữa chợ chánh thì không thể gì nói được, 55 kẻ bán cũng nhiều, mà phần người mua cũng lắm. Đông cho đến nỗi giờ phút nào chen chơn cũng đã không muốn lọt. Đã vậy mà đồ năm nay lại mắt vô cùng, món nào món nầy cũng đều là cao giá. Đừng nói món nào đâu chỗ xa lạ, cho khỏi hiểu, nghĩ thử cái thứ bưởi mà qui-hồ gì, ăn vào thêm nặng bụng, có khi còn sanh bịnh hiểm là khác, vậy mà mỗi một trái, bắt luận là chua hay ngọt, cứ từ 0$30 sắp lên, xem tợ như vàng nước. Thế mà phải ít ai mua, bán không được sao? Rồi ba bữa chợ thì xem cũng hết sạch, người nào người nấy cũng đều kẻ-kẻ nặng túi.

Đó là chỉ nói nhón một món bưởi-bòng là món không ra gì, ngày thường chỉ hai ba tiền là quá, mà đến bữa ấy đến ba mươi cắt, thì đủ biết mấy món hàng khác cũng chẳng khác nào!

Bây giờ nói qua việc đốt pháo theo lệ năm mới ngày xuân, nói chính lý ra là việc đốt bạc đốt tiền: năm nay đốt cũng là nhiều, đã không thấy kém hớt hơn mọi năm, mà xem mỏi lại đường có phần thăng số. Trộn bốn ngày: ba mươi, mồng-một, mồng-hai và mồng-ba, tiếng pháo nổ rền trời, không giờ phút nào cho ngớt tiếng. Đốt làm sao cho đến một hai giờ khuya cũng còn đốt. Mà ngờ là chỉ có hai thành-phố Saigon Cholon tiêu xài lớn vậy thôi, về đồng vẻ vườn xem ra cũng không nhỏ.

Nói tóm lại một lời, là thật Tết năm nay, từ thành-thị chí thôn-quê, đâu đâu tiêu xài cũng đều lớn cả. Tưởng sánh với mọi năm chưa có bây ra Hội chợ, thì năm nay hơn đều bội phần các năm khác vậy. Thế thì có khi vì năm nay quốc-dân ta giàu-có lắm chăng?

(Mai tiếp).

LÊ-QUANG-VẬN.

TRUNG-HUÊ

Nghị bình ăn Tết. — Hồng-Nga Cọng-sản. Nam-kinh Hà-nam, Sơn-tây hiệp đánh Bắc-kinh. Trương-tôn-Xương thất Từ-châu.

Giặc cũng nghỉ ăn Tết. Cứ ấy nên từ bữa 20-21 Janvier đến nay tin điện Anglo-Reuter bặt. Cho đến tin Hongkong Télégraph cũng không thâu nổi.

Thế mà trước ngày Tết, lối 17-18 Janvier có tin bản rằng: «Nói thế nào thì nói, làm thế gì thì làm, Hồng Nga Cọng-sản trong nước Trung-huê rằng cón mạnh mẽ như thường, xem không nao-núng gì mà thế lại càng lừng lẫy». Nói tin điện nầy, cón có tin Hongkong Télégraph giải rành như vầy:

«Hồng Nga Cọng-sản trong nước Trung-huê thế càng thêm lừng lẫy là tại hai cớ rất yếu. Cớ thứ nhứt: Bắc-kinh Trương-tác-Lâm bận đánh Hồng-Nga Cọng-sản sức ước chẳng đối trọi chung; nhưng mà Trương tác Lâm không dám tạm thâu nạp quân-sự của quân-sự Nga mà đánh nổi, là tại sức Trương-tác-Lâm yếu lắm. Nếu làm thẳng tay, tuyệt giao với Chánh-phủ Nga Sô-Viết, thì từ chiến sanh giặc. Mà hễ sanh giặc với Nga Sô Viết thì chẳng sợ Nam Sô-Viết chiếm Phung-thiên Trực-lệ như đã nhà Minh bị nhà Thanh rồi lấm sao Mà sở dường đất, Nga giáp ranh Mãn-châu. Nếu lấy sức mà tưởng, thì Bắc-kinh yếu. Nga mạnh, dễ cho Nga trang qua chiếm đoạt Trương sợ vậy cũng phải nên muốn làm thẳng tay mà không dám làm, cứ để vậy mà cho cơ hội.

Cho cơ hội nào? — Trương ước mong một là liệc cường ra sức giúp, hai là Trương-giải-Thạch hiệp lực đồng tâm. Thật Trương ước mong như kẻ khát cầm gió mát trông, mà thầm thay, cơ hội ấy không ngày nào gặp. Ấy cũng bởi từ bao giờ, liệc cường — tôi muốn nói huế-kỳ Hồng-mao, Nhựt bổn — hận đăng Hồng-Nga Cọng-sản khuấy rối, hằng giúp sức giúp mưu cho Bắc-Nam tán duyệt; nhưng mà không nước nào chịu ra mặt; cứ ở sau lưng giúp lén vậy thôi. Giúp mà không ra mặt, thoán như Bắc-kinh với Nga Sô Viết nổi giặc, thì từ nhiên các nước cũng không ra mặt giúp. Các nước không ra mặt giúp, thì Bắc-kinh chống sao cho lại Nga. Nga vào chiếm đoạt, thì Trung-huê cũng ngu hơn nữa. Vì vậy mà Trương-tác-Lâm không dám bức thẳng với Nga Sô-Viết.

Vả lại Tưởng-giải-Thạch Nam kinh cũng không chịu hòa với Trương mà duyệt Hồng Nga Cọng-sản. Ngoài miệng thì nói nghịch với Cọng sản cho trong lòng không phải nghịch — ý như lối tôi đoán trong mấy số báo qua rồi — rằng vì Nga là tường cốt của phía Nam, để giúp bạc giúp tiền giúp binh khí giúp mưu mô lại cón ra sức thâu luyện quân sĩ cho Nam phạt Bắc. Nghĩ nào mà nghịch cho đặng Chủ Tưởng giới-Thạch không nghịch với Hồng-Nga Cọng-sản chẳng phải là điều nhiệm mầu mà không biết Chẳng kể lợi Tưởng-giới-Thạch nói quyết tận duyệt Cọng sản mà nên lý chi xử hành của Tưởng Trước hết phải nghĩ rằng Chánh phủ Nam-kinh với Chánh-phủ Quốc-dân đảng đều là Chánh phủ Quốc-dân-đảng như một Quốc-dân đảng nghịch với đảng Hồng-Nga Cọng-sản, thì không lý Nam-kinh lại không thuận Ngoài lẽ nầy còn nhiều ức chân chường:

Một là tướng là em rể của Tôn-phụ-nhân, mà Tôn-phu-nhân là người theo đảng Cọng sản;

Hai là Tưởng, nếu nghịch với Cọng-sản, cón liên kết với Phùng ngọc-Tường là người của đảng Cọng-sản làm ai

Bởi Tưởng liên kết với Phùng, Tưởng mới lãnh ấn Tổng tư lịnh Quốc dân-đảng, cầm binh phạt Bắc; cũng vì Tưởng với Phùng liên kết nhau, thì Bắc Trực lệ bị vây từ phía. Phía Tây thì có Vương ứ Trần Sơn-tây người của Phùng ngọc Tường — đóp Vạn lý trường-thành qua phá Bắc-kinh Phía Nam, thì có Phùng chiếm Thanh-châu chán đường xe lửa Jra nam Trực lệ. Bắc-Kinh binh Trực-lệ xuống Hà nam không đăng; vì từ Từ châu chạy qua Đông quang giáp ranh Sơn-tây đã lọt về tay Phùng chiếm hết.

LÂM-VĂN-NGỢ

(Mai tiếp).

Thăng chức

III — Ngạch Cảnh-sát (Ninh thành phố)

(Tiếp theo)

Thăng chức sous brigadier đệ 2e cl.

MM. Ng-van-Chung, agent de 1re cl.		(Saigon)
Vo-van-Dai,	»	(Sài-gòn)
Ng-van-Tuol,	»	(Saigon)
Lam-van-Tiet,	»	(»)
Pham-o-Toan,	»	(»)
Ng-thanh-Than,	»	(Sài-gòn)
Ng-van-Giot,	»	(Cholon)
Ng-van-Phuoc,	»	(Sài-gòn)
Lam-van-Thom,	»	(Sài-gòn)
Ng-van-Hau,	»	(Cholon)

Thăng chức agent de 1re cl.

MM. Bui-van-Boai, agent de 2e cl.		(Saigon)
Ng-van-Ten,	»	(Cholon)
Ngô-van-Loi,	»	(Sài-gòn)
Ng-van-Tai,	»	(Cholon)
Doan-van-Cam,	»	(»)
Do-van-Dinh,	»	(»)
Lam-van-Ti,	»	(Sài-gòn)
Ng-van-Cu,	»	(Cholon)
Ng-van-Khan,	»	(»)

Thăng chức agent de 2e cl.

MM. Nguyen-van Lai, agent de 2e cl.		(Saigon)
Vo-van-Sum,	»	(Cholon)
Nguyen-pham-Tu,	»	(Saigon)
Quach-van-Thom,	»	(»)
Ng-v-Nai dit Roi,	»	(Cholon)
Le-o-Danh dit Lanh,	»	(»)
Tran-van-Tri,	»	(»)
Truong-v-m-Bag,	»	(Saigon)
N -van-Nhung,	»	(»)
Tan-van-Xong,	»	(Cholon)
Pham-van-Ba,	»	(Saigon)
Do-van-Hue,	»	(»)
Huynh-van-Ung,	»	(Cholon)
Phan-ngoc-Thong,	»	(Saigon)
Ng-van-Tuop,	»	(»)

IV — Ngạch coi tàu và máy móc

Thăng chức mécanicien de 1re cl.

M. Ng-van-Kich, mécanicien de 2e cl.		(Sadec)

Thăng chức mécanicien de 2e cl.

MM. Bach-v-Truong, mécanicien de 3e classe		
Tran-van-Dich,	»	

Thăng chức chef-patron de 2e cl.

MM. Ng-van-Xuoc, chef-patron de 3e classe		
Ho-van-Deg,	»	

Thăng chức patron de 1re cl.

M. Nguyen-van-Dic, patron de 2e classe		

Thăng chức patron de 2e cl.

M. Nguyen-van-Phat, second patron.		

Thăng chức chauffeur de 1re cl.

M. Ng-van-Loi, caporal-chauffeur de 2e classe		

Thăng chức chauffeur de 1re cl.

M. Nguyen-van-Kieu, chauffeur de 2e classe.		

Thăng chức caporal-mateloi de 1re cl.

M. Le-van-Danh, caporal matelot de 2e classe		

Thăng chức chauffeur d'automobile de 1re cl.

M. Chau-v-Thoi, chauffeur d'automobile de 2e cl.		

Thăng chức chauffeur d'automobile de 2e cl.

M. Ng-o-Rue, chauffeur d'automobile de 3e cl.		

Thăng chức chauffeur d'automobile de 3e cl.

M. Le-o-Chi, chauffeur d'automobile de 4e cl.		

CÂU ĐỐ RẺ

Tết rồi, có một chỗ thiên-hạ tựu đông hơn hết, chen chơn không muốn lọt.

Đố ai biết chỗ ấy là chỗ gì?

Bạn trong một năm đã, ai đọc trang xã-hội của báo. — (Số 1 28).

Quan-niệm về Hội chợ Saigon

NHÀ CHƯNG NAM-KỲ

Công-nghiệp của Đại-pháp trong 50 năm sau

(Tiếp theo)

Trong quyển sách nói về xứ Nam-kỳ xuất bản năm 1878 đó, có lời rằng người ta có tính lập nhiều trại-cưa máy, nhưng mà làm hoài không nên việc; rồi rồi lập ra đặng có một cái chợ vừa đủ đắp đổi mà thôi, vì thuở ấy người ta thường cưa cây bằng tay.

Về nghề thợ-đá thì sách ấy có nói lới nầy: « Phần nhiều đa trên đa bỏ đều bỏ hết. Người ta có thược so-sát không đẹp. Thường dùng có một thứ đá trâu. »

Nghề gốm thì làm ra những đồ tầm thường quá như: trách, nồi, bồn lò, lu, bồ v. v... Duy có mấy người Langsa là ông Coutel, ông Métever, ông Piesult và ông Salensave có lập ra vài cái lò gạch, dùng khi cu tính xảo mà làm ra gạch ngói có khuôn tròn lăng, và làm công việc khá hơn mấy cái lò của khách-trà nhiều lắm.

Trong xứ làm có một thứ vôi đã âu trâu; vôi làm bỏ thì mua nơi xứ khác chở về.

Thợ đóng chuyên có một nghề làm đồ nhỏ như chuồng, lư hương, chơn đèn, mâm, văn văn. Nghề ấy làm tại Chợ-quán.

Soạn giả cũng có kể thêm vài nghề nhỏ khác, vài cuộc trồng ấu lấy vật khác xứa nhưng mà xét lại thì thấy người bổn xứ làm ăn cón bơ-thơ lắm.

Nghề thợ-bạc thì làm kỷ-lưỡng, nhưng mà vẫn theo xưa, chẳng có làm thêm đều chi mới lạ, nên không khá mấy.

Lúc Ký Nhà-nước đã ráng làm cho dân Annam biết bàm công việc và chuyên nghề cho nên tính xếo đặng thêm lợi cho mình. Cho nên Nhà-nước thấy nghề rắn 5c xứ ở ngoài Bắc-kỳ rất thạnh, rồi có lập tại Chợ-quán một sở chuyên nghề ấy; ở đó thì mấy người thợ dạy biểu học trò làm về riêng cho mình, mà đặng ăn lương khá lắm.

∴

Như vậy thì hồi năm 1878, tại xứ Nam-kỳ Canh-nông và Kỹ-nghệ không đặng mở mang chi mấy. Nhưng mà nghề buôn lúa gạo đã là mối đầu cuộc thương-mãi ở đây; và sánh với hết thảy số xuất cảng bổn xứ, thì nghề ấy đặng tới ba phần tư giá các hóa-vật. Quan Phó-tướng Hải-quân Page lãnh quyền cai-trị xứ Nam-kỳ đầu tháng Novembre 1859, thấy xứ ấy có bề thạnh lợi rất nhiều, nên cầm quyền vừa đặng ba tháng mấy ngày, chính ngày 18 Février 1860, người ra lịnh cho tàu vô bến Saigon khỏi đóng quan thuế. Nhờ vậy mà bến ấy trở nên hưng thạnh khác thường. Năm 1861 bến Saigon có 251 chiếc tàu của Âu-châu và Trung-huê vô. Qua năm 1877, số tàu vô đó tới 403 chiếc; chẳng những số tàu nhiều hơn, mà chiếc tàu lớn hơn nhiều lắm: vài chiếc tàu khói lúc sau chở cùng bằng năm chục chiếc tàu buồm lúc trước.

Thuở ấy xứ Nam-kỳ nhập cảng nhựt là: bột, rượu nho, rượu mạnh, các thực phẩm, đồ dùng làm tại Paris, vải, nha-phiến, giấy hút Tàu, thuốc trị bịnh và đồ gốm thường làm bên Tàu. Sự cần dùng trong xứ rất nhiều. Theo sổ thống-kê về năm 1877 thì hóa-vật nhập cảng giá tới 61.814.686 quan tiền tây, còn sản vật xuất cảng đặng có 60.420.032 quan.

Chỉ có hai rài ngân-hàng tại Saigon là Đông-pháp ngân hàng (Banque de l'Indochine) và Hạ-mông-cảng Thương-hải ngân-hàng (Hongkong and Changhai Banking Corporation Company).

Phòng Thương-mãi đặng tổ chức lại từ 16 ngày 4 Juin 1877.

∴

Hồi trước đó báo-giới chẳng có mấy tờ. Bên *Courrier de Saigon* là tờ báo *Courrier Saigonnais* bây giờ, khi ấy mỗi tháng ra có hai kỳ. *Dinh Thượng thơ* và *Sổ Thảo-mộc cầm-thú* có in vài tờ báo-cáo chuyên-môn, chỉ có mấy người Langsa đọc tới mà thôi. Mấy tờ trên đó thì của Nhà-nước đặt ra, hoặc có dư vào nhiều ít. Có một tờ báo của dân bằng chữ Langsa, hiệu là *l'Indépendant*, lập ra đăng ít lâu rồi ngưng lại vì không khá. Vì báo quốc-gia thì có tờ *Giadinh-báo* của Nhà-nước lập ra để đăng những công-văn trong quan-báo (Journal officiel) dịch ra quốc-âm cho người Annam coi mà rõ thông điều-lệ ban-hành trong xứ.

Vẫn chẳng, ơn khai-hóa của Nhà-nước Đại-pháp đã hiểu-lỏ ra lần lần. Dân Annam kể-hiểu biết mùi thơm-tho mới-mẻ của luồn gió Thái-tây thổi lại: nào là chủ-nghĩa con người tự do theo phép; nào là địa-vị con người, đâu hèn cũng thế, phải biết nể kiêng. Ngày 24 Mars 1877 là ngày canh-cải bộ luật Annam lại. Những hình-phạt tàn-nhẫn đều sửa lại cho thích-hợp với thể-diện con người. Như: 5c ngày đóng gông đổi ra 50 ngày tù; đánh đòn 100 trượng đổi ra 9 hoặc 11 tháng tù; tôi xử giảo (thắt cổ) ấy treo đổi ra tôi khổ sai; tôi lăng-trì (xử bắn-sẻo) đổi ra tôi trảm-quyết (không làm cho tôi nhân đau-đớn quá lẽ).

Cuối năm 1877 thì khởi sự rất Nhà-thờ lớn Saigon, tục kêu là Nhà-thờ Nhà-nước. Thuở ấy tại đường kinh-lấp bây giờ (là Boulevard Charner) cón một cái kinh chạy dài chính giữa; mỗi bên (phía chợ cũ) có đường mé sông quai *Charner*, cón bên kia thì có đường mé sông *quai Rigault de Genouilly*. Hai đường ấy chật hẹp và xấu hơn đường bây giờ nhiều lắm, mà khi ấy người ta cũng cho là rất đẹp ở tại Saigon rồi.

Cón bề thông-hành trên đường thì có đầu xe nầy xe kia mau lẹ như ngày nay. Thình-thoảng thấy một cái xe bò đi kêu rọt-rọt hoặc là một cái xe kiểu bánh sắt chạy ngộ rần-rần. Xe kéo chưa có, xe máy chưa có, nói gì đến thứ xe hơi. Người ta chưa biết bánh xe cao-su là gì. Muốn đi từ Saigon tới Bến-hòa thì phải cự bị theo một bữa ăn, chẳng phải như bây giờ đi trong vài giờ thì đã thấy tới.

Quang-cảnh xứ Nam-kỳ hồi 50 năm trước đại-khái như vậy. Nhà-nước cũng để hết lòng lo-lắng lắm cho xứ nầy thêm tốt đẹp, nhưng mà khi ấy cuộc kinh-dinh cón mới kỷ hành,

SÁCH
Thời-Sự Cẩm-Nang 1928

Sách «Thời-Sự Cẩm-Nang» năm 1928 đã khởi in, lối đầu năm Tân thời xong.

Cuốn năm nay 1927. in ra vừa rồi thì bán hết liền. Nhiều vị đến mua, không còn mà bán, trách bổn hiệu sao không in dư nhiều.

Vì chẳng sách Thời-sự Cẩm-nang mỗi lần in thời tốn kém nhiều bề lắm, vả lại dùng nó trong năm mà thôi, nếu dư nhiều mà không bán đặng thì rất thiệt hại cho bổn-hiệu, vì vậy mà Bổn-hiệu in ra vừa đủ mà số người mua mà cho, dư sẽ chạy cuốn nọ thôi.

Vậy cuốn năm tới đầu năm ngũ nào có cần dùng mua xin viết thơ đặt trước bây giờ, khi in xong thời Bổn hiệu sẽ gởi đến cho các ngài, nếu để lu rồi mới mua thời e khó lại hết không còn nữa.

Xin các ngài lưu ý.

Giá bán 1 cuốn là . . . . . 0$10

Phụ thêm tiền cước . . . . . 0$10

Thơ và mandat xin gửi đề: Monsieur le Directeur de l'Imprimerie de l'Ouest à Cantho.

Bổ sung Pierre Pétrus

AI TÍN

Hội Sadec Tương-tế rất lấy làm đau xót mà được tin buồn rằng ông Lê văn Năng, cựu quan một tập binh, cựu quản Vệ-úy tỉnh Giadinh, nghị-viên bản trị sự hội Sadec Tương tế, mới từ trần tại Giadinh.

Vậy bổn hội kính chia buồn cùng qui quyến và chúc cho hương hồn Ông đăng khoái lạc nơi cõi Bồng-lai.

Sadec Tương-tế hội.

DÍA HÁT
PHƯỚC-CƯƠNG MỚI LẠI
Hay lắm! hay lắm!!

Trước đây lớn lại rẻ hơn các thứ đĩa hát kim sắt khác. Hồi tối thấy trong lục-châu món đồ chơi thích hơn hết là cái máy nói nên tôi mua cho qui ông qui bà nghe không nhàm tai. Tôi lựa rõng kép hát có danh và tài từ hay mà đặt cho hãng Pathé làm đĩa.

Nay đã gởi lại rồi có để bán tại BƯƠNG LEFÈBVRE số nhà 200 Sài-Gòn.

Xin qui vị có muốn mua, hãy mau đến mua kẻo để bán hết, vì hãng mới gởi qua không có bao nhiêu nhứt là đĩa của cô Năm Nhỏ hát Nam-khách-thân-oán. Nghe tuyệt diệu bán gần hết.

Qui ông qui bà có mua xin hãy nhìn kỹ đĩa nào không có ký tên cô đàng con dấu là đồ giả.

NGUYỄN-NGỌC-CƯƠNG.
Chủ gánh Phước-Cương. — Kính cáo.

PHÒNG KÍNH-LÝ NGOẠI NGẠCH
Đường Garcecie, số 6 tại Saigon
CỦA ÔNG
Pham-ngoc-Thuan
quan Bác-vật Kính-lý

Đo đất khẩn — Tìm ranh Cấm trụ đất — Phân mảnh — Đo cản đất Phóng kính và đường Cứu xét các vụ Tòa-phá.

Giá cả tính rẻ và đo mau lại kỹ

Xin qui ông qui bà thường tình đồng bang mà chiếu cố.

nên chưa dặng khá mấy; song đầu thế nào công cuộc đang vẻ-vang hơn trước, nghĩa là khi Saigon, là thành lớn hơn hết ở Nam-kỳ, và có đng qua lại ở mới chôm nhà hồ nhỏ ở xung quanh một vòng thành-lấy mà thôi.

(*Còn tiếp*).

ĐÔNG-PHÁP THỜI-SỰ

SAIGON

Cuộc đấu cầu rất kịch-liệt

Chiều nay đúng 5 giờ, tại sân Etoile de Gialinh có một cuộc đấu cầu rất kịch-liệt Ấy là bội thắng nhất của ch En thuận » Carlute » Hồng-mao đấu với bội tại(Sélection Indigène).

Cuộc đấu cầu nầy hay ra cết để lấy lợi giúp cho đấu Tánh Thanh-hóa bị lụt. Thế thì ai đi xem cuộc đấu nầy, chẳng những là mua vui mà thôi, mà lại còn được phước lớn. Cứu một người đương-gian bằng một pháo đâm-ý.

Hôi bồi đồng-bào, nhân ngày xuân thăng mới, rằng đi xem chơi kẻo uổng. Cuộc đấu cầu nầy hay lắm! Tài lắm! Xem chơi cho biết sức người mình đối với Hồng-mao, hơn kém thế nào, đã vậng bao nhiêu.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 27 Janvier 1928.

GIÁ BẠC

Nhà-nước	12 F 95	12 F 95
Ngân-hàng Đông-pháp . .	2 90	12 95
Banque Franco Chinoise .	2 90	12 95
Banque de Saigon	2 95	3 00
Financ. Fse. et C. . . .	2 90	2 95
Hong-kong Shanghai . .	12 95	12 95
Chartered Bank	2 95	12 95
Việt-Nam Ngân-hàng . .	13 00	3 00

MỄ CỐC

Giá chỢ đến nhà máy Cholonen B đến ngày 26 Janvier 1928.

	Tháng	GẠO CŨ	GẠO MỚI
Vinhlong		3$7 à 3$55	5$44 à 5$72
Gocong		3,47 à 3,77	5 61 à 5.76
Daitsau		4 05 à 3 85	6.95 à 5 66
Baclieu		4 10 à 3 95	6 12 à 5.80
Gao trắng thường		3.65 à 3.70	5.37 à 5.15
Namvang	gạo trắng	» à 2 76	» à 5 52
	gạo đỏ	2 85 à 2 85	4.19 à 4 19

CHỢ ẾCH
Một lời biện hoặc

Bấy nay ai cũ xem báo L. T. T. V. thì hẳng có thấy : nơi mấy Đông-pháp thời-sự năm, thỉnh thoảng có đăng một vài tin cần con ở quản Cholorch. Mà tin ấy tự tay ai viết ra? Ai viết ra, bất tất tôi phải rõi, vì đã là một vài tin cần con không giá trị gì, thì đầu ở tay ai viết ra cũng không quan thiết gì bằng cần phải biết đến. Nhưng gần đây, độ chừng một tháng nay, cũng vẫn một vài cái tin đăng ở mục nầy, mà có nhiều người lấm nghi là do ở tay M. Bá viết ra, vội phiền vội hẳn. Vì vậy, ai ai tôi ở nhà bao, tôi biết rõ nhân chứng lẽ làm thinh, cho chính lòng người nó sự bước phải có mấy lời nầy gọi rằng biện hoặc.

Vì M. Bá là một người bạn gần của tôi, của bổn-báo, trước kia thỉnh thoảng cũng có viết mấy đôi bài thật, song phải biết rằng những bài mà M. Bá viết ra thì toàn là bài luận bài bàn, để giúp ích cho nhân tâm thế đạo, cho quốc tạo gia phong, chớ không phải những cái tin cần-con như thế. Đã vậy mà trọn năm sáu tháng nay, M. Bá vì bận việc nhà nên cũng không có để một vòng chữ nào vào báo hàng nội để đa hoài nghi. Thật, tôi dám nói quả rằng những cái tin cần-con mà đăng vào mục Thời-sự như thế đã chẳng bao giờ lại có cái duyên ở vào tay của M. Bá đâu mà ngờ.

Ấy vốn tác cái lời biện hoặc, xin ai nấy biết cho.

∴

Nhân tiện đây tôi cũng xin cô lời nhân-nhà cũng ai kia, nên kẻ gần cho rõng : nhà báo thì ở xa xuôi, lẽ thiệt hư không rõ, nên dầu là một cái tin cần-con cũng cần phải giữ lấy ngòi bút cho vững vàng có nói có không nói không, đừng lấy trắng làm đen, lấy hư làm thiệt mà ra điều chẳng phải. Nhớt là cần giữ sạch lòng tư vị công hay.

LÊ QUANG VĂN

PHẢI CÓ CHỨNG BỐ GIÁ BÁO BẤY HAI CÂY BỨ TRÊN : MỚI ĐƯỢC

SANTAL MIDY

(Sản-tuyn Mi-đy)

Thuốc nầy hiệu và tinh hơn để mà bịnh đau lậu, mau cả ngày lẫn đêm (Không có dùng thứ Copaba và không cấm đón).

Bán tại đa số A. Derroja Tổng-sanh, Paris, Trung ương nhà Thuốc.

Có bán tại :

Tại dược phòng L. SOLIENNE, Saigon
Tân-thị Bích-Phấp-Việt dược phòng Saigon
Pháp-Á dược phòng G. CHANTE, Cholon

HANOI

Giấy bạc giả

Vừa rồi, một người thợ bạc có đến trình sở mật-thám rằng nếu hôm trước có một người lạ mặt đến-nhà một tờ giấy bạc mất trăm đồng xỉ việc mua một đôi hoa tai. Sau xét ra mới biết bạc giấy ấy là bạc giả chẳng phải thiệt.

Hiện nay sở Mật-thám đã bắt được tên ấy tại Quảng-Yên và hai người đồng lõa. Trong hai người ấy thì một người là khách-trú.

Lấy súng của chủ đi đánh nhau

Có một tên bồi làm cho một người tây đánh nhau và có cầm một khẩu súng, hiệu Iuparet cùng một cái bị đạn và năm viên đạn, đến lúc bắt thì nó khai rằng súng ấy nó lấy trộm của chủ đem đi đánh nhau, bởi vậy đã phải bị bắt để xét kỹ.

Sách in rồi lần thứ nhì
QUYỂN
Bách-Phân Luật-Giải

5.000 cuốn trước bán hết rồi kỳ nhì nầy có thêm vô mười mấy trương sách nữa : nói về luật mới đổi thuộc về Bách-phân, và con niêm y ấy tinh chỉ lại cơ-hồ rõ cách phạt Bách phân không đúng gần hay là đầu giá.

Ai muốn mua lẻ, do mấy chỗ bán sách trong lục-tỉnh, đều có trữ bán 2 $ 50 một cuốn ;

Ai muốn mua sỉ, bán lại thì tới tỉnh cho như vậy :

50 cuốn tắp xuống trừ hoa-hồng : 20%,

51 Cuốn sắp lên — : 30%.

(Không dám nhận cách lãnh hóa giao ngân).

M. ĐẶNG-BÁ-PHÚC
Soạn giả quyển : Bách-Phân-Luật-Giải tại Vinhlong

Thuốc phiện lậu

Vừa rồi sở Thương-chánh đến khám một hàng cơm, bắt được hai chai thuốc phiện lậu rồi được 240 lượng, để chỗ hàng rượu, giáp nhà lăng điếu cũng bán cơm. Hỏi thì chủ quán Khổng chịu nhận, khai rằng khách ở đâu nào bên hàng cơm lăng gửn bỏ ở đó. Tòa-án trung-trị Vinh thu cho chủ quán nhưng sở thương-chánh chống án nên tòa Thương-thẩm xét lại thì chỉ bỏ thuốc phiện lậu là thuộc về đất của tên chủ quán nầy phải đề tuyên án phạt 2 tháng tù án treo và 500 quan, và bắt phải bồi thường 2$ đồng cho sở Thương-chánh.

CHỮA MUỐN
VỢ CÁNH TRƯỜNG
Rapid Progress
Bottle postale 1$
CHOLON

Có sanh chỉ rõ mỗi cách uống nó trên đăng mà đạt chỗ pháp cho những vị Bạn-Việt.

Ai biết đọc chữ pháp chưa nghĩa chưa hiểu.

Ai học chữ pháp mà đã bỏ nó lâu rồi, đều nên bỏ thăm lấy tức đăng mà nhớ.

Hơn bốn tháng nhơn đó lấy lẽm vui lòng và thăm cảm cách dạy của trường nầy.

Cảnh trường là rộng việc gởi bài đến nhà thôi.

Dược-phòng Colleirolaurs Ayrol Business Pharmacien du gouvernement

HAIPHONG

Một cách đi lừa ít có

Vừa rồi có một người trai trẻng diện mạo khôi ngô, mặc theo kiểu Langsa vào một cái nhà-hàng lớn đi mua đồ, lại có đi theo một người gánh một cái bồ lớn.

Khi vào tiệm thì người ấy mua 70 đồng cả hàng lụa cùng các nhiều rồi giao bồ lớn cho chủ hàng rồi cho trong hàng, để đi mua một thứ đồ lấy rồi lấy hàng trả tiền mới thôi, nhưng chẳng biết chàng có làm cách gì mà chuyển đồ hàng trong tiệm lấy ra được. Tiền thì người chủ nhà hàng đợi mãi cũng chẳng thấy nữa mới giở bồ ấy ra xem thì chỉ thấy cũng cân vải y nguyên và những vải rách cả.

Gian giảo thay!

CÁO THỊ

PHÁT MẢI ĐẤT QUỐC-GIA
Tỉnh Tâyninh

Ngày thứ năm, 16 Février 1928, chín giờ, tại dinh quan Tham-biện Tâyninh, sẽ khởi bán đấu giá phát mãi một miếng đất quốc gia, đạt thành 777 h. 18 a. 87 ca. tọa lạc tại Long Thành-đức, và thì giá mỗi mẫu là năm đồng (5$00), cộng là 3.885$94.

Chiếu theo điều lệ thứ 12, khoản thứ 3 lối nghị ngày 19 Septembre 1926, người xin bán đất nầy được quyền xin tăng giá mà mua.

Những người muốn đặt vào vô bán đất trên phải gởi đơn xin phép quan Nguyên-soái Nam-kỳ trước ngày 3 Février là ngày chốt và phải nạp tờ chứng chỉ minh là người nước nào và tài sản mình được bao nhiêu.

Chương trình phát mãi và bản đồ, tại Tâyninh, thì để nơi nhà quan Tham-biện, còn tại Saigon, thì để nơi tòa nam dinh Hiệp-lý.

Vient de paraître,
LEÇONS D'HISTOIRE D'ANNAM
Cours Moyen et Supérieur

Leçons développées.— Résumés.— Lectures. — Tableaux chronologiques.— Cartes historiques.

par
DUONG-QUANG-HAM, professeur.
Préface de M. C. MUS
Directeur de l'Ecole Supérieure de Pédagogie de l'Indochine.
Un vol In. (8 300 pages) prix 0$80 ; port 0$20
En vente à l'Imprimerie de l'Ouest à Cantho.
Les grosses commandes avec remise sont reçues chez l'auteur : 98, Rue du Coton, Hanoi.

Rượu hiệu DUBONNET
Rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Trong gia tộc giờ uống rượu
DUBONNET
thì trước giờ ăn cơm một Khắc đồng hồ

S.I.N.D.E.X
kiểu mới

209, đường Catinat, 209

Nhơn dịp Tết, hãng có để bán :

Nón nỉ hiệu **Mossant** *kiểu kim thời.*

Kết hiệu **Elina** *đủ thứ mầu.*

Giầy hiệu **Unic** *lãng, da trừu mầu đủ thứ.*

Vớ, bằng hàng và chỉ fil, kiểu kim-thời.

Đủ các thứ **Cravates** *thắc (kiểu bên Paris mới bày ra).*

Dầu thơm hiệu **Houbigant** *và* **Cherang.**

Các món đồ đều bán giá thật rẻ không đâu đâm bằng

Xin mời đến xem

Tự hãng chế tạo bán thẳng ra cho người ngoài — *nếu mua ngay tại hãng chẳng tính*
Lợi được chắc 50 p. 100 trăm
NI D'ELBEUF
bán lẻ tính theo giá tại hãng
Lãnh may áo quần theo thước tấc
bằng NI D ELBEUF *giá từ* 1$20 *quan và bằng bố trắng giá từ* 0$95 *quan*
Đồ bện không thấm nước
may theo thước tấc người đo giá từ 1$10 *quan (áo mưa đồ từ* 2$00 *quan sắp lên thì cho không tính tiền).*
SÁCH MỤC-LỤC CÓ HÌNH *nói kiểu áo sơ-mi, bố, vải, nỉ và cách dạy lấy thước tấc một mình, khỏi sợ lộn và cũng chẳng nhọc-mệt người thợ may nghề vậy.* — Ai xin bằng gởi cho không tính tiền và cũng không buộc điều chi hết.
Có hình riêng vẽ kiểu áo sơ-mi, bố, bận thường và drap giường.
Hãng của Bổn-hãng bán đến tỉnh rồi : quan Langsa và có facture bảo kiết. Mấu nào không vừa ; Bổn-hãng lấy lại và hoàn tiền đã cho các người.
Viết thơ cho : Etablissement La Mondiale PICARD PAGEOT & Cie.
Manufacturiers à ELBEUF (S. I.) *France* — *Sáng lập từ năm 1880.*
Cần dùng người thay mặt trong các tỉnh thành lớn.

N. C. 2427

(Bìa Dép) đỡ may áo sơ mi, đồ bận thường và drap giường.
Hỏi xin kiểu vải hoa và « AERONAUTE » và « AERONAUTIQUE ».

XIN LƯU Ý

Bổn hiệu **NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG** *được phòng ở tại đường Canton mấu bài số 32 Cholon, kính cáo cùng lục-châu chư thân chủ đặng hiểu tường :*

Từ bổn hiệu khai trương tới nay lần tay tinh có mấy chục năm dư, hằng mong ơn chư tôn đoái tưởng, nên thân chủ càng ngày càng đông, thật bổn hiệu rất thân cảm thạnh tình. Vì mấy mà bổn hiệu chẳng nài khó nhọc, tốn công hao tổn, nghiên chế ra nhà thuốc thiên thần hiệu để giúp ích cho chư tôn trong khi nắng lửa mưa dầu. Chẳng để mới đây có kẻ gian nịnh giả danh lợi không kể lẽ nhơn hại mạng, nó làm ra những thuốc bộ bạ cho có chừng, cốn người nó làm những hộp, rẻ, gói, vẽ vẽ giống lưa theo bổn hiệu mà gởi bán khắn nơi, bởi e cho chư tôn lầm tưởng của bổn hiệu chế ra. Vì bởi lại mua thì chẳng nó nhứt thiên của Nhị-thiên-Đường ; nên sự chư tôn chẳng xem kỹ mua vô uống thì rất hại cho sanh mạng. Nhớt là vạn ứng nhứt-thiên-đầu thì chẳng nó mạo nhiều hơn hết ; nếu xin lựa-chọn như tôn ai muốn mua thuốc của bổn hiệu Nhị-thiên Đường, thì hãy xem cho kỹ hình ảng phẩm mạo và hiệu N. T. B. sẽ lấy.

Tên tắc nhơ lời nước trăng lựa-chọn chư tôn lưu ý cho lắm.

Cholon le 6 Juin 1925.
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG.
Dược phòng 32 rue Canton M Cholon

Feuilleton n° 560 — Du 27 Janv. 1928.

TIỂN CĂN BÁO HẬU

QUỐN THỨ BA

HỒI THỨ XV

Rô-Be yêu nghiệt

Anh-Be chẳng những không tiếm Đến chào mừng bà Đông-La với người sơ-giao cầu mình mà thôi, mà lại chạy qua phòng gần đấy ngồi mà nói chuyện với một người đờn-bà I-ta-li lạ mặt. Người đờn-bà ấy mặt ấy rõ là bà Công-tước G... mà bà Đông-La với nàng Huỉ-Ni chưa từng quen biết.

Bà Công G. thấy mặt Anh-Be lịch đưa tay tiếp chào tế-lịnh thân-thiết và cười nói : «Công-tử cả làng tưởng đến mà nhìn biết mụ trong chốn nầy, lại rồn chỗ dịp để bước sang đây trước hết thiết ân mặt nàng đường.

Anh-Be. — *Có chi rằng ân, có chi rằng bậc mà bà phải nhọc lòng thăm cảm. Tôi tưởng lối đợt tôi chẳn nấp mới ra mặt lịnh bà là lỗi lắm. Chớ chi tôi hay trước có lịnh bà quá bà đến thăm Bá-ri và biết lịnh-bà lựa nghỉ nơi đây, thì tôi-sanh đã tìm đến sớt mà ra mắt lịnh-bà rồi. Bởi vì tánh không hay biết tới, dợi đến đây mới thấy chạy qua thì-lễ mừng bà, thì đã là lỗi của tôi-sanh xin lịnh bà tha thứ. Tiện đây, xin lịnh-bà cho phép tôi sanh dẫn kiến một người bạn hữu là bá-tước Rô-Nô vốn đông trăm-anh con lại. Lại cũng nhờ người mà tôi rõ đặng có lịnh-bà dự cuộc đua ngựa hôm nay.*

Anh-Be dứt lời, Rô-Nô thì là chào bà G. B. G. đáp lễ rồi tiếp hỏi :

« *Nói vậy hãi chiếu nầy cũng có ngồi coi đua ngựa rõa sao ?*

Rô-Nô. — *Thưa phải, tôi có coi.*

Bà G. — *Ngồi có coi ắc có biết, vậy mụ xin hỏi thăm :*

Vậy cho con ngựa ấn độ Jockey-Club là ngựa của ai đó vậy ?

Bà G. — *Đâm lịnh-bà không. Tôi cũng không biết là ngựa của ai ; nhưng nên tôi mới hỏi qui bằng Anh-Be như ý lịnh-bà mới hỏi tôi đây đó vậy.*

Anh-Be. — *L'nh bà cũng hỏi chẳng ngựa đó lắm sao ?*

Bà G. — *Phải, mụ cần biết lắm. Mà Công-tử có rõ chẳ là ai chăng ?*

Anh-Be. — *Nhơn lịnh bà cần hỏi đến đây, chẳ là lịnh bà có chuyện gì để thuật lại cho chẳng không.*

Bà G. — *Phải, mụ có chuyện lạ. Nếu nhị vị Công-tử muốn nghe, mụ thuật lại cho mà nghe ; song trước khi đã thuật mụ tưởng nhị-vị Công-tử cũng đã lựa biết chẳng chỉ người cuộc đua ngựa hội.*

Chuyện như vầy : Khi mụ đến trường đua nghỉ an chỗ rồi, mụ vác mắt ngó mông trông những ngựa nào với nài nào đua độ nào cho biết. Mụ thấy con ngựa hướng nhứt thăng nài cỡi-lỡ côi, chẳng biết sao lông mụ lại cả đẹp cả đui, ưng bụng lắm, nên mụ ngồi lòng những mơ-ước những ước cho nó giành đấy nhứt ; lẽm như tưởng mụ có nó lớn lắm, sức có hết nên phần gia-tài của mụ vậy lớn. Tưởng lòng mơ mộng mà ước vậy thôi, cho chẳng bao giờ có vậy ; cũng vì độ ấy có nhiều con ngựa hay đệ nhứt, đành thắng nhứt như phao, không lẽ nó nhường cho đặng. Nào hay, thiên lưng nhân nguyện, lại-tại sao con ngựa hướng ấn hạng nhứt, bỗ mấy con ngựa kia có ba mình ngựa, mụ lấy làm đắc chí biết bao ; nên mụ mừng mà nó tay như con điên ; thấy vậy, nội trường đua ai nấy đều tưởng cho mụ ấn đến nhiều lắm. Tuy vậy mà những đều mụ tỏ nầy giờ đây không chỉ lạ. Đầu nầy mới thật lạ cho. Lúc mụ khi nó tới khách sang, mụ vừa bước lên thang lầu, mụ thấy nài cỡi-lỡ côi ấy đi xuống. Mụ thấy nài đẹp cả vui, ưng bụng lắm, nên mụ ngồi lòng những mơ-ước cho nó giành đấy nhứt ; lẽm như tưởng mụ có nó lớn lắm, sức có hết nên phần gia-tài của mụ vậy lớn. Tưởng lòng mơ mộng mà ước vậy thôi, cho chẳng bao giờ có vậy ; cũng vì độ ấy có nhiều con ngựa hay đệ nhứt, đành thắng nhứt như phao, không lẽ nó nhường cho đặng. Nào hay, thiên lưng nhân nguyện, lại-tại sao con ngựa hướng ấn hạng nhứt, bỗ mấy con ngựa kia có ba mình ngựa, mụ lấy làm đắc chí biết bao ; nên mụ mừng mà nó tay như con điên ; thấy

Anh-Be. — *Phải, sự quả nhiên vậy đó.*

Bà G. — *Sao rằng sự quả nhiên ? Công-tử nói sao mụ chưa hiểu thấu.*

Anh Be. — *Tôi muốn nói hồn thị Lord Ruthwen hiệp lịnh-bà đó ch chẳng nhẹ ai đâu nữa mà ngờ.*

Bà G. — *Lord Ruthwen là ai ? mụ chưa từng quen biết.*

Anh-Be — *L'nh bà quên rồi sao ? Lord Ruthwen là người mặt xanh, lịnh bà đã thấy tại rạp hát Argentina ở thành Hôm, lịnh-bà nghĩ cho là mụ-qui gì đó mà, cho chẳng phải người trên đương-thế đó, lịnh bà quên rồi sao ?*

(*Mai tiếp*).

C.J. BONNET

HÃY NHÌ CHO ĐẶNG CÁI HÌNH

NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY

Anh chủ-tôn muốn mua hàng hóa

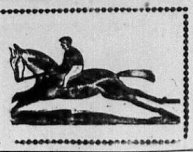

MUỐN BÁN

Một số ruộng hơn ba mẫu tọa-lạc lại làng Long-hưng, tổng Long-vinh-thượng tỉnh Hiênhoa, đất ruộng nầy đáng làm gạch, gạo tốt lắm.

Bò con trâu đực đúng tuổi và đúng sức làm công chuyện.

Vị nào muốn mua xin do nơi bổn bảo.

CÁI VẤN ĐỀ KHẢO CỨU
CÁC THỨ DƯỢC-PHẨM CỦA NHÀ THUỐC
NHỊ-THIÊN-DƯỜNG
CHO'N GIẢ THỀ NÀO?

Hỏi : — Các ngài mua các thứ dược-phẩm về để làm gì?

Đáp : — Để trị bịnh.

Hỏi : — Nhưng mà dược-phẩm có giả có thiệt, thoản như mua lầm thuốc giả, có mạnh bịnh được chăng?

Đáp : — Không, mà lại còn thêm hại là khác nữa.

Hỏi : — Những thuốc của nhà thuốc **Nhị-Thiên-Đường** như là **Vạn-Ứng-Dầu** cùng các thứ **Cao, Đơn, Huờn, Tán,** chủ trị các chứng, linh nghiệm như thần, các ngài có tin hay chăng?.

Đáp : — Ai ai cũng đều tin lắm chớ! Nếu các ngài mà biết tin các thứ dược-phẩm tại tiệm **Nhị-Thiên-Đường** của tôi rằng hay, rằng trị bịnh được, thì thiệt các ngài tri-thức quá nhân rồi; Bỉ-nhơn lấy làm bái phục các ngài lắm đó! Thế thì các ngài quả là bạn hiền, là tri-kỷ của Bỉ-nhơn đó vậy.

Nhưng Bỉ-nhơn đã nhìn nhận các ngài là bạn hiền là tri-kỷ, thì Bỉ nhơn phải đem một việc hiện tại mà là một việc rất lợi-hại, rất quan-hệ cho các ngài mà tỏ ra cho các ngài được biết; trưởng khi các ngài cũng vui lòng chịu nghe lắm chớ!

Nguyên vì mới đây lại có những lũ tham đỡ xạ lợi, chẳng kể công đạo là chi nó chuyên đúng thuốc giả, chế tạo ra dầu giả; nó lại mạo cái hiệu **Nhị-Thiên-Dường** của tôi, rồi nó cho người đem đi cùng Xóm, cùng Làng, rao bán cùng đường, cùng sá. Có đưa nó lại đúng chước điểm-đàng, nó kiếm những chữ nào cho mượn tượng chữ **Nhị-Thiên-Dường** 二天堂 của tôi nó **đánh lận trông đen** để mà **con mắt thiên hạ mà bán đỡ giả cho được.** Nó dùng những chữ Nhị 二 rồi nó gia nhập với chữ Thiên 天 thì nó viết chữ Phu 夫 hoặc chữ Yêu 夭 chữ Đại 大 hay là chữ Thái 太 vân vân..... Hay là nó dùng những chữ Tam 三 chữ Công 工 đều là những chữ mượn tượng với ba chữ Nhị-Thiên-Dường 二天堂 của tôi mà làm chiêu-bài; Còn những hộp giấy và toa in, những ve, những gói, cũng là nhân hiệu nhơn nhơn mỗi thứ; thứ nào nó cũng làm giống y như tiệm Nhị-Thiên-Dường của tôi vậy. Nếu vô ý mà coi thoan qua, thì ai cũng lầm là Dầu Nhị-Thiên hết thảy.

Bất quá là có mấy chữ trong những giấy chiêu-chỉ đó nó ít giống được hai chữ **Nhị-Thiên** mà thôi.

Lấy thứ Dầu Nhị-Thiên giả mà sánh với Dầu Nhị-Thiên thiệt, rồi nó bắt mình phải hóa tức cười; Xét ra cho kỹ cái chất và cái mùi của thứ dầu giả đó, cũng là khi mình dùng nó mà trị bịnh rồi, thì mới biết cái thứ dầu thiệt với thứ dầu giả, đem mà sánh với nhau như một trời với một vực vậy.

Nếu các ngài vô ý mà mua lầm, dùng lầm, thì chẳng những là vô ích mà thôi, mà nó còn hại thêm sự vệ sanh của các ngài là khác nữa.

Bởi Bỉ-nhân vì lòng quá yêu các ngài, muốn cho các ngài mạnh giỏi luôn luôn, nên phải đem thứ giả với thứ thiệt mà cho nó chọi với nhau, cho rõ ràng hắc bạch.

Vậy xin các ngài, chớ ham giá rẻ, chớ nghe những lời chuốc ngọt mà lầm.

Xin hãy nhìn cho kỹ những Chiêu bài và Nhãn hiệu của thiệt tiệm **Nhị-Thiên-Đường** thì sẽ mua mà dùng, đường ấy các ngài mới khỏi phụ một tâm chơn thành của Bỉ-nhân đã tốt tình phụng khuyến đây vậy. Xin các ngài lưu ý.

Vả lại các thứ Cao, Đơn, Huờn, tán, cùng là Dầu nhị-Thiên của bổn hiệu đây, thì khắp trong các tỉnh cùng các chợ, bất luận chỗ nào, cũng điều có tiệm có nhà làm Đại-lý mà bán cho các ngài dùng, chớ thuốc nay bổn-hiệu chẳng hề sai ai đem đi rao bán cùng làng khắp xóm, dọc đường dọc sá như vậy bao giờ; Xin các ngài chớ lầm.

Cholon, Nhị - Thiên - Đường
Đại - Dược - Phòng
Vi-Thiên-Bá Cần khải.

Imp. MY-WA — CHOLON.

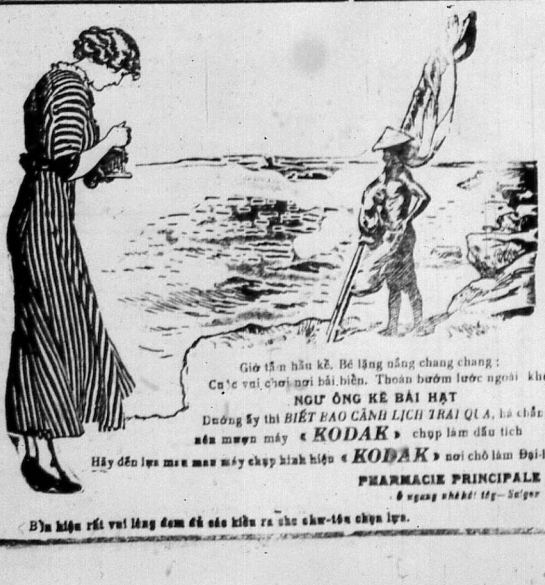

Giờ tắm hầu kế. Bê lặng nắng chang chang:
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoản bướm lược ngoài khơ

NGƯ ÔNG KẺ BÀI HẠT

Dường ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRÁI QUA*, hà chẳng nên mượn máy « *KODAK* » chụp làm dấu tích

Hãy đến lựa mua máy chụp hình hiệu « *KODAK* » nơi chỗ làm Đại-lý

PHARMACIE PRINCIPALE

Đường nhà thờ — Saïgon

Bổn hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

47. — Rue de Canton. — Cholon

SAVON NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Qui-bà, qui-cô muốn giữ gìn là mặt mịn màn xem cho đẹp đẽ, thì duy có thứ xà-bong thuốc của bổn đường Y-học-Sĩ VI-TỀ-SANH bào chế ra đây mà thôi. Bởi có làm công chọn lựa nhiều nguyên chất tinh khiết chế ra nên thứ xà-bong nầy thơm tho sạch sẽ, dùng nó thường thì trừ được bịnh thấp độc ngoài da hết ngứa ngáy. Nó có sức chịu đựng với nước, không mềm không rã. Dùng nó tắm gội hằng ngày thì cả mình đều thơm. Thật là mới thứ xà bong rất qui nhứt trong hoàn vũ.

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KỸ NGHIỆP CHO HÃNG

ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON

1. — Rue d'Ayot, 1. — SAIGON

Nhãn hiệu cả sắc chứng nơi tiền.

Hãng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cản đá cẩm thạch đủ thứ màu xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiêm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN - HÃNG

Lé cưới hỏi nên theo cách giản tiện

Mới đây một tờ báo Trung-huê có đăng một bài nói về việc hôn thú hãy giờ nên theo cách đơn giản để gây dựng mối hạnh phúc cho gia-đình, và xây đắp nền phong hóa cho xã hội, đó là một việc rất cần thiết mà ta nên để ý đến vì cái buổi tân cựu giao thời và tập thượng ngày thêm xa xỉ nầy. Trong bài ấy ký-giả có nói ý phân nàn rằng ở Trung-quốc hãy giờ, nơi nào cũng thế, việc cưới hỏi ngày càng phù hoa, thậm đã đến kấp hai gấp ba khi trước, mà nhứt là tại ở tỉnh Quảng-đông (Tỉnh Quảng đông xưa kia, tuy rằng theo lễ xưa, việc cưới hỏi rất là phiền nhiễu, mà hãy giờ thì phù hoa quá độ, có đám cưới tốn phí đến một vạn hay là năm hãy ngàn, lắm nhà sức không đủ, phải gắng gượng mà theo, rồi đến nỗi khuynh gia bại sản, sanh một mối phiền luỵ suốt đời. Ký-giả lại có dẫn một vài việc của những bực danh hiền đời xưa đã làm, để treo tấm gương sáng cho ta cùng soi. Ở đời Hán thì ông Không-Minh khi tuổi nhỏ rất nghèo, ông Hoàng-thừa-Ngôn, bà ái ông hồ Minh là người hiền, bèn tự mình đưa con gái đến nhà cho ông Không-Minh, rồi cho hai người làm lễ kết hôn. Lại ở đời Minh, việc ông Trịnh-bá-Hiếu gả con gái cũng na ná như thế; lại khi ở đầu nhà Thanh, ông Tạ-an-Sơn kén rể cho con gái nhà anh, ông bảo người chị dâu gọi những người thuộc-điền nầy có tài học, có phẩm hạnh, sau chắc rằng đó đến đại khoa, làm đến phương diện chí khóa vì nhà nghèo, vậy việc cưới hỏi phải làm cho rất đơn giản. Hai ông và người chị dâu tự đưa người con gái đến nhà người rể, cùng với cha mẹ người con trai cho phép đôi người thiếu-niên làm lễ kết hôn với nhau. Hiện nay học-thuyết và phong-hóa của Thái-tây đã truyền ba sang phương Đông, chữ bình-đẳng, chữ tự-do đã gần thành ra câu cửa miệng, nếu ta cứ đua theo thói đời, việc cưới hỏi cứ ngày thêm phù phí, sợ rằng những nhà giàu tự bán bạc (hạng người ấy thì lại chiếm một số rất nhiều) sức không lo nổi, khiến cho con trai con gái đến nỗi qua thì, rồi sanh ra những việc càn đỡ bậy bạ. Ở xã hội Trung-quốc, thói dâm đãng một ngày một thạnh, phong-hóa ngày thêm suy đồi, cũng có một phần tại đó. Vậy ta nên theo tấm gương sáng của những bực danh hiền đời xưa hoặc là một bên nghèo, thì việc cưới hỏi nên hết sức làm cho đơn giản, để cho người ta dễ theo, bớt một mối phiền luỵ rất to cho kẻ khó.

Ký-giả nhân đọc bài báo ấy mà xét ra rằng ở xã-hội ta bây giờ, tập-thượng một ngày một xa-xỉ cũng chẳng khác gì ở Trung-quốc, và rằng mối hạnh phúc của mọi người và nền phong hóa của xã-hội, cũng đã lần lần hư hỏng, mà nguyên nhân cũng có một phần vì tục xa-xỉ ở trong việc cưới hỏi. Nhưng nhà giàu vì có sẵn tiền lắm bạc mà sanh ra lòng cuồng, chỉ nhân dịp để tiêu phí cho phí chí, và mua lấy cái hãnh diện với đời. Ý phục thì nào là hàng Tây hàng Tàu, rao là sa-tanh là gấm, hành trang thì rao là sơng-mã là ô-tô, lại còn các khoản chi phí khác, cái gì cũng phân sức phô trương, người nầy dùng cách nầy là xa xỉ, người kia lại làm cách kia cho xa xỉ hơn, miễn là tiêu được nhiều tiền, thế là vẻ vang sung sướng. Mọi vài người làm đầu, rồi đua nhau mà theo, như ngọn nước thủy-triều chảy xuôi, không có sức gì ngăn cản được. Hiện nay ở các nơi đô thị lớn, khoản chi phí về việc cưới hỏi, rất tối mặt cũng phải đến bảy tám trăm mươi ngàn đồng. Những nhà giàu tư thương thường, suốt ngày đầu tắt mặt tối, cả năm ăn nhịn để dành, may ra khéo ăn thì no, khéo co thì ấm, số tiền vào cũng chỉ đủ số tiêu ra, thế mà gặp một việc chi tiêu như thế, thì tài gì khỏi tùng thiếu mà không mắc vòng công nợ. Trung huê là nơi nước tiên của đã nhiều, nghề công nghệ thương lại rất là phát đạt, kể đến gặp năm gặp mùa của ta, tỉ dụ mà người ta còn lấy cái tập tục xa xỉ làm lo, bết sức bó bó cỏ dóng mốn cùng nhau sửa đổi lại, việc cưới hỏi làm cho đơn giản, để giúp cho nhà nghèo, và cho bạn nam nữ thiếu niên đều được hưởng cái thú vui gia thất. Phương chi xét lẽ nghề cơn ít của còn nghèo, cách mưu sinh rất là nan chặt, nếu tập tục cứ mỗi ngày một xa xỉ mãi ra, đem đồng tiền mồ hôi nước mắt mà quăng vào nơi vô dụng, thế chẳng cũng đáng tiếc lắm ru. Vả lại, tục cưới hỏi phù hoa như thế, việc dựng vợ gả chồng thành ra một việc rất phiền lụy khó khăn, sợ rằng bọn thiếu niên càng dễ sanh ra phóng đãng hư hoang, có ảnh hưởng đến quyền phong-hóa và sự trật tự ở trong xã-hội cũng không phải là nhỏ. Ai là người có học thức, có tâm lòng, tự chiếm lấy rải dịp thượng-lưu trong xã hội, thân lấy cái trách nhiệm dẫn dắt quốc chỉ nẻo cho quốc-dân, thường nên suy xét đến mà tìm phương lo cứu vậy.

T. B

RƯỢU BẠT-HÀ GET PIPPERMINT GET

MUỐN BÁN GẤP VÌ PHẢI VỀ TÂY

Xe-hơi hiệu FIAT, kiểu xe đi chơi, thứ kiểu xưa 10 ngựa.

Còn chạy tot lắm. Có năm cái vỏ mới cỡ 765 — 105 và bình hơi (accus) cũng còn mới.

Ai muốn mua xin do nơi Bổn-quán.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho, Đường mới sáng — (Saïgon)

Tơi nhà nầy-có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (lối Tây), trắng và đủ màu; gối nhuộm bền Pháp-quốc, nếu-mà rất tốt, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trả 4$00 một thước tây.

Lọc-soan làng-chân, trắng, từ 2$00 tới 3$20 một thước tây.

Lan-quyến trắng, cạnh chỉ thêm bình; từ 2$00 tới 2$50 một thước tây.—

Lãnh thương hạng, thiết trắng, dệt rộng bằng từ Thương-hải, bề khổ rộng 0m80 — Giá 1$20 một quan.

Lãnh đen (ba lăng đen huyền, không trả không đỏ lòng), khổ bề-ngang 0$60 một quan.

Lãnh đen (ba lăng đen huyền, không trả không đỏ lòng) khổ trung 1$50 một quan.

Các mon hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thương-hải, nên lối hơn hàng khác nhiều lắm. Xin lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đáng cả năng tối mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy-chẳng nên gọi là: tiếu nghĩa anh hùng lợi.

Vì muốn trí danh trong lục-châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư qui khách hay; nếu ai muốn mua bất cứ là phẩm-hàng, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gửi hàng lại cho, theo cách gửi ngân lãnh hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử mặt lần, thì sẽ biết hàng tôi xấu thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuốt sượt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — Saïgon.
Kính cáo.

Dầu hôi Mỏ neo

Liệt vị hãy mua thứ dầu hôi hiệu: Mỏ Neo (Le Pétrole Ancre) của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles mà dùng. Dầu nầy thắp lu hao, đã sáng suốt mà không có khói. Thiệt là thứ dầu tốt nhứt hàng trong Hoàng-cầu.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles

Đâu có bán thứ dầu hôi nầy

Trong Lục-Tỉnh anh em muốn hỏi thăm đầu chi, xin viết thơ cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles ở Saïgon đường d'Adran, số 1.

Ông chủ hãng sẽ hồi âm lẫn liền.

Muốn bán

Có người muốn bán một sở cao su ở cách Saïgon chừng 25 ngàn thước. Sở cao-su nầy đặng 35 mẫu, trồng được 10 000 cây rồi và chích mủ được 8.000 cây. Mỗi ngày lấy đặng hơn 25 kilos mủ.

Ai muốn mua và hỏi hạn đầu xin vô nơi mua nầy xin do nơi Nhà-in nầy thương nghị.

Hãy hút thuốc JOB

Sông lâu nhờ rượu
(LONGEVITE GRACE A UNE LIQUEUR)

Hiện bây giờ bên nước Huế-kỳ có một vị điền chủ đã ngoài 95 tuổi mà hồi còn sức lực mạnh mẽ như người ít tuổi, đi đứng chải hồi, ăn mau nhi sanh, cả ngày ở người trai người đông coi tới-lui làm công chuyện.

Ngày nọ có một người đi thăm ông, hỏi ông cho biết tại đâu ông mà đầu bạc tuổi cao mà sức lực không phải kém vậy? Ông giả đáp lại rằng: Có chi lạ đâu mà hỏi, cả ngày ở người trai người đông coi tới-lui làm công chuyện.

Người khách nghe nói cùng có lòng mộ một cuộc trường thọ như ông, liền cả nhà sắm lấy đi mua cho đặng thứ rượu RHUM MANA *và* QUINA GENTIANE *mà dùng mỗi bữa. Thiên-hạ ngày nay đều đồn thanh danh, rằng hai rượu đó mua rượu đặng số sống lâu đó quách vậy.*

Giá bán trong các tiệm hàng xén (Epicerie).

LỜI RAO

Phần nhiều học-sanh đến học tại Bổn-trường than rằng cha mẹ không có đủ sức mà nuôi con ăn học, bởi vậy muốn mở đường học thức cho con nhà nước Nam nên ngày Chúa-nhựt 12 Février 1928 đúng 8 giờ sớm mai trường « ECOLE CENTRALE DE DACTYLOGRAPHIE COMPTABILITE PRATIQUE ET STÉNOGRAPHIE 18 RUE THOMSON SAIGON (Dakao) » mở một cuộc thi « bourse » đặng chọn bốn học-sanh mà dạy thi công trong ba tháng hầu trở nên thơ ký.

Học-sanh thi đậu thứ nhứt và thứ nhì thì Bổn-trường bảo lãnh dạy dỗ và nuôi cơm không ăn tiền. Còn đậu thứ ba và thứ tư thì đặng phép học khỏi trả tiền, tiền cơm thì học-sanh phải chịu.

Học-sanh xin ứng cử phải gởi đơn cho Bổn-trường trước ngày 7 Février 1928.

Phải gởi theo đơn:

1° KHAI SANH.
2° CẤP BẰNG SƠ HỌC.
3° GIẤY TÁNH HẠNH.
4° GIẤY CỦA QUẬN TỔNG HAY LÀ LÀNG NHẬN RẰNG CHA MẸ CỦA HỌC SANH ẤY NGHÈO KHÔNG CÓ THẾ CHO CON ĂN HỌC.

Còn học-sanh nào học tại Bổn-trường có đóng tiền ăn học rồi, khi gần mãn học Bổn-trường xem xét lo lần học hành giỏi và tánh hạnh tốt dầu giàu hay là nghèo thì Bổn-trường cho học-sanh ấy học thêm ba tháng nữa không ăn tiền.

Các đơn xin thì phải gởi cho:
Monsieur BÙI-NGỌC-THỰ
22, Rue Thomson, Saigon

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAÏQUES
Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHODUI — SAIGON

E — Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng **Xi-măn** đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.
Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gởi cho.

VÔ RA THONG THẢ
hãng ở đường Lucien Lacouture. — **Chodui.**
gần trại linh tập Ô-ma

QUÍ ÔNG, ĐIỀN CHỦ
CÁC NHÀ HÀO HỘ NÔNG-GIA
Xin lưu ý!!

Quí ông ở trong lục-châu, muốn đi mau và giản-tiện, thì xin mua dùng thử những moteurs để gắn vào tam-bản hay là ghe thuyền, chạy bằng dầu sẵn, dầu lửa cũng là dầu nhớt.

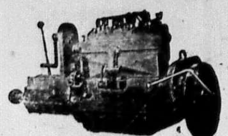

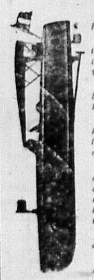

Tại "SALON NAUTIQUE", Saigon (Tandinh) môn bài 460, đường Paul Blanchy, có thứ bán mà thôi.

Hiệu này cũng bảo kiết cả về cách thức ráp máy vào ghe thuyền bởi tay thợ nghề rất có danh. Lại cũng một xưởng đóng riêng tàu hơi mà thôi. Máy dùng đến chừng nào, thì cũng chẳng khi nào mà hư hoặc là trục trặc dọc đường.

Vì bổn-hiệu trữ bán thứ máy rất có danh trong hoàn cầu. Máy của bổn-hiệu rất tiện vô cùng, dầu người lớn hay là trẻ em cũng có thể khiến cho chạy được.

Máy để gắn tam-bản kiểu "PROPULSEURS AMOVIBLES", là một kiểu kim thời, từ 2 cho tới 8 mã lực dùng để gắn lường, tam bản, đã nhẹ nhàn, mà cách dùng rất nhậm lẹ, giá lại rẻ.

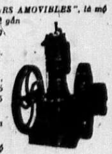

Máy chạy bằng dầu nhớt hiệu "AMADOU" dùng dầu solar oil, mazout, dầu lửa, vân vân đều chạy đặng cả. Dùng về máy xay lúa, máy cán cao su, máy tiện, máy làm cho có hơi đèn điện. Tiền sở phí mỗi ngày có 2, 25 mà thôi.

Bổn hiệu có đóng đủ các hạng ghe thuyền chạy bằng máy moteur.

Để dùng đi du hồ, kéo ghe lúa, đưa bộ hành

SALON NAUTIQUE
môn bài 460, đường Paul Blanchy
Saigon (Tândinh)

Nên lưu ý

Sách mới xuất bản

Quí-vị muốn rõ các thể lệ trong sở Điển-tin (dây thép) xin hãy xem quyển Điển-tin Tổng-lệ chia làm ba khoản rành rẽ: Thơ-tín, Điển-tin và Điển-thoại.

Về Thơ-tín chỉ cách gởi thơ-từ, thiếp, hình, các giấy-tờ, tiền bạc (mandat) và hàng hóa.

Về Điển-tin thì chỉ cách đánh dây-thép thường đủ thứ, dây-thép biển và vô tuyến điện.

Về Điển-thoại thì chỉ cách nói dây thép nói, cách xin đặt máy tại nhà vân vân.

Mỗi mỗi đều có định giá tiền rành rẽ chỉ các điều phương tiện và tiết kiệm cho mình khỏi gặp sự trở ngại, lôi thôi, mất ngày giờ và lãng phí.

Quyển nầy được quan Nguyên soái và quan Quản-lý Điển-tin Nam-kỳ khen ngợi và nhận là cần ích cho các hạng người.

Mỗi quyển giá là	0$80
Ở xa gởi mandat	0 95
Cách đóng tiền lãnh sách	1. 10

Mua nhiều cũng sĩ mà bán có huê hồng

NGUYỄN-TRỌNG-CẢI
Vinhlong

Trường Võ-Văn
CANTHƠ

có lớp 1er Année năm thứ nhứt trúng đằng

Kể từ năm 1927, ông cựu hội đồng quản hạt Võ-văn-Thơm đành xuất số bạc 500$00 để thưởng lớp sơ đẳng mỗi tháng bất luận giàu nghèo, trò nào ăn cần học tập, tánh nết đoan trang và lãnh giải nhứt trong lớp.

Ấy chủ ý giục lòng học sanh tranh cạnh về nền giáo dục và học thức. Mỗi năm trường Võ-Văn, được phép gởi thi Bourses vào trường giáo-sư Sa gon và Cantho.

Lại tôi hết lòng chỉnh đốn lề luật trường, lo cho học sanh biết chuyên tập công phu, nên lòng kính trọng.

Sau tôi chẳng nệ công lao âm giáo sư đủ tư cách, vừa có tài vừa có đức.

Xin quí ông cùng quí Bà nhơn lúc rảnh rang ghé lại trường tôi xem cách sắp đặt, thì tôi lấy làm hân hạnh vô cùng.

Sau xin quí ông quí bà nhớ cho em chấu tựu trường ngày 11 tháng giêng năm mậu thìn Annam nhằm ngày 2 Février 1928.

NGUYỄN-VĂN-THƯỢNG

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG
Công-ty hữu hạn vốn 250 000$00

Quí vị có hùn cổ-phần trong Công-ty xin mời đến tại Hội-quán ở số 54 đường Pellerin, Saigon mà lãnh bằng cấp cổ-phần.

Nếu quí vị nào muốn cho Hội gởi bằng cấp cho nhà Thơ và dây thép đem tới nhà, thì xin cho Công-ty biết trước, Công-ty sẽ gởi theo cách lãnh hóa giao ngân đặng trừ tiền gởi.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG
Số 54.— Đường Pellerin 54.— Saigon.

Dây-thép nói: Số 748.
Tên dây-thép: CRÉDITANA.

MÁY CÀY
HIỆU: **Fordson**
THE UNIVERSAL TRACTOR
GIÁ BÁN: 1.600$00

CÀY HIỆU:
OLIVER

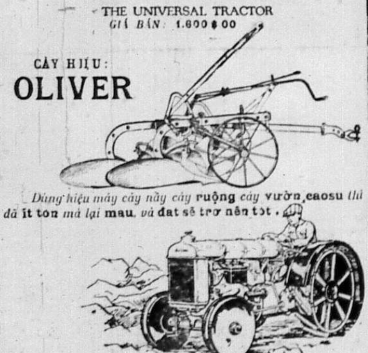

Dùng hiệu máy cày nầy cày ruộng cày vườn caosu thì đã ít tốn mà lại mau, và dất sẽ trở nên tốt.

CÓ TRỮ BÁN TẠI HÃNG
S.I.T. Société Indochinoise de Transports
Rue Filippini, 4, Saigon

Trong nhà trong cửa
ai ai
cũng phải có sẵng
THUỐC HƯỜN
PASTILLES
VALDA
THỊ ĐEM THEO TRONG MÌNH
MÀ NHỨT LÀ PHẢI NHỚ
dùng lấy một thứ
THUỐC HƯỜN
PASTILLES
VALDA
mà thôi
-VALDA-

Kỷ niệm giáp 10 năm
Thương mãi

BÁN
Rẻ mạt! *Rẻ mạt.*

Nay giáp 10 năm *M. François* SỰ ra bán nghề *Hội xoàn*, nên nay định bán các *Hội xoàn* nơi tiệm sẽ **BỚT GIÁ THIỆT RẺ** trong vòng 2 tháng gọi là mừng kỷ niệm và đền ơn quí-khách trong bảy năm thương mãi.

Một ít bước, một cuộc xe-kéo xuống Chợ-cũ đến tiệm François SỰ, 76 rue Vannier mà được rẻ bạc trăm bạc ngàn!

P. S. Còn hàng lụa tỉnh kỳ nay bán tây cho nên hạ nữa giá rẻ mạt hơn kỳ solde trước thập bội, hàng mới tinh!!

Mau mau! kẻo hết không phải quấn kéo như chỗ khác mà là rẻ thiệt bạc lắm!

CÓ MỘT THỨ DẦU HỚ. ĐÃ BÁN KHẮP NƠI ...

« CON SÒ »

Cũng như dầu nâng hiệu « CON SÒ ». Không có thứ nào bằng.
Dầu hiệu « CON SÒ » là tốt.
Hãy thử thử coi, rồi không muốn dùng thứ khác.

CÁO-BẠCH

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
« Vạn ứng NHỊ-THIÊN-DẦU »

Thứ dầu Menthe thuốc nầy của bổn-đường chế ra bá phát bá trúng công hiệu như thần, khắp cả hoàn-cầu thảy đều biết danh. Ngày trước những toa và nhãn hiệu, bổn-đường dùng có hai thứ chữ: chữ Tàu và chữ quốc-ngữ, nay nhơn vì bổn-đường có lập thêm một tiệm nghành ở tại Pnom-Penh, muốn cho người Đàn-Thổ hiểu mà dùng, nên có thêm vô một thứ chữ Đàn-Thổ nữa. Vì sợ e lục-châu chư quân-tử thấy lạ mà nghi ngờ, nên Bổn-đường có mấy lời tỏ cáo, cúi xin chư-vị biết cho. Như có mua dầu xin coi nhìn cho kỹ nhãn hiệu ông Phật mập tốt số.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG
ở tại Quảng-đông tỉnh thành đường Đại-tân,
môn bài số 145, 147 và 149.

... nghành ở tại Nam-kỳ, CHOLON đường Canton số 47 và ở tại NAM-VANG (PNOMPENH) đường PRADES số 24.

BỔN-DƯỢC-PHÒNG
Cẩn-nhơn kính cáo.

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NẦY

khắc vào lưỡi dao

thì mới thiệt là dao tốt
Dùng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

Feuilleton № 24

HIỆP NGHĨA PHONG NGUYỆT
俠 義 風 月

HỒI THỨ BỐN
Quí-công-tử tức mình đi kiện

Hôm nay có Quí-công-tử đến đây khóc lóc, xin bắt anh mà làm tội gian trá khi người; mà bổn-phủ nhơn thấy anh cũng là dòng giỏi trong nhà quan, lại thêm không biết trong ấy còn có cái ẩn-tình gì nữa chăng? Nên phải mời anh đến đây mà hỏi thử coi, anh hãy nói thiệt hết cho ta nghe coi, đặng cho ta biết nặng nhẹ lẽ nào mà định tội. »

Thủy-Vân nghe nói vội và quì xuống mà bẩm rằng: « kẻ tội-dân nầy đã ở dưới quyền của công-tổ đại-nhân thì sống thác tôi cũng nhờ ngài, đâu dám đem lòng dối trá; cái việc đám cưới hôm qua như vậy, là bất đắc dĩ đó mà thôi, chớ trong ấy nó có muôn vàn điều bấy khúc, xin ngài dung cho tôi bẩm rõ hết gốc ngọn đầu đuôi, cho tỏ tường khúc trực. »

Quan Phủ nói: « Nếu có nhiều điều bấy khúc, vậy thì anh hãy ngồi dậy mà nói cho ta nghe. »

Thủy-Vân vâng lời ngồi lại tử tế rồi mới nói rằng: « Lúc tôi nghị thân với Quí công-tử thì thiệt tôi định gả con cháu gái, chẳng dè tánh con cháu tôi thiệt rất kiên-trinh, nói gì nó cũng không chịu; đến sau tôi mới nói với nó rằng nó mạng-lịnh của ngài, tôi lại thề-lợi mà dụ nó, và đem quyền-lực mà dọa nó. Thiệt tôi không dè mà con cháu của tôi nó lại có lòng tinh tánh xảo, liền tỏ lòng ưng thuận, chẳng còn dùng dằng chi nữa; nó lại nói cho nó là người có tội, chẳng xứng đáng xuất giá, nó bảo tôi phải tự nhận làm cha thì nó mới chịu. Tôi cũng muốn cho xong việc nên phải tự nhận làm cha; tôi lại còn e sau nầy bọn nó đổi lòng mà sanh biến, nên tôi buộc nó phải thảo bút viết canh-thiếp treo ra cho chắc. Chẳng dè nó lại dùng cơ-biến nhiều bề, cũng dùng dằng chi hết, vừa nghe tôi nói thì nó vui lòng mà viết ra liền. Khi tôi thấy nó viết canh-thiếp thì tôi mừng chẳng còn nghi ngờ chi nữa. Ai ngờ là nó viết canh-thiếp của con gái tôi, lúc ấy tôi không dè, bèn đem dâng cho ngài, lại nhờ ngài giao cho quan huyện rồi quan huyện lại đem đến cho nhà họ Quí, thiệt tôi tưởng là một việc may mắn vô cùng; chớ có dè đâu mà tôi lại mắc mưu một con cháu gái như vậy. Lâu cho tới tờ hôn-thiếp nó cũng bảo tôi viết rằng vì con gái mà đẹp ý với người, mỗi mỗi việc gì nó cũng xử thiệt theo một lẽ. Cho đến đêm hôm qua nầy là lúc Quí-công-tử đến rước dâu tôi bảo nó sửa soạn về nhà chồng, chừng đó nó mới trở mặt mà ngược ngạo với tôi, nói rằng việc nó nói rước với tôi, đến nay nó không chịu nhìn một mảy; tôi không biết tính làm sao, cấp bức quá rồi nên tôi phải khóc lóc thở than, muốn liều mình mà tự tử. Chừng đó nó lại bày cái kế ấy cho tôi, bất đắc dĩ nên tôi phải mèo hèm mà làm liều, đem con gái mà gả đưa cho Quí-công-tử chớ kỳ thiệt không bao tâm tôi muốn làm như vậy; tôi lại trộm nghĩ rằng: Con gái tôi tuy thiệt thô lỗ, nhưng mà, nay đã gả ở nó rồi, đã được chung chăng lộn gối với Quí-công-tử rồi hoặc cũng có thiên-duyên, cúi xin ngài dung thứ. »

Quan Phủ nghe rõ hết trước sau rồi, thì làm mừng rỡ mà khen rằng: « Cháu gái của anh mới bây lớn mà lại được thông minh trí huệ như vậy, thiệt cũng là đáng kính đáng thương; ngặt e vì Quí-công-tử đã tốn công bao của mà lại còn bị gạt như vậy chắc là bằng chẳng cam tâm. »

Thủy-Vân nói: « Quí-công-tử mà chẳng cam tâm ấy là bởi cưới chẳng được cháu tôi; nhưng mà, gả như nay mà cháu tôi lại có chồng chỗ khác, thì ắt khi tình; chớ nó cũng còn chưa có nơi nào, nếu Quí công-tử mà muốn, thì để thỉnh thoản cho tôi gạt nó mà đền cái tội trước, có lẽ cũng được mà. »

Quan Phủ nói: « Nếu cháu anh bấy nhiêu rõ cũng về tay Quí-công-tử thì có hệ gì. Ngặt vì cháu anh tài trí như vậy thì anh làm sao mà gạt nó cho rồi. »

Thủy-Vân nói: « Hôm trước con gái tôi chưa gả, thì nó thường lưu tâm ngừa đến hằng ngày; nay đã gả con gái tôi cho Quí-công-tử rồi thì lòng nó đã an, chớ nó có còn lo lắng vội chi mà phải lưu tâm phòng bị. Vậy xin công-tổ đại-nhân hãy thỉnh giùm Quí-công-tử đến đây, đặng cho bày đầu kế cho làm sao việc cũng phải xong. »

Quan Phủ nói: « Nếu quả được như vậy thì ta cũng chẳng truy cứu tội làm chi bằng gạt nói dối với ta, thì ắt không dung thứ. » Nói rồi liền sai người đi mời Quí-công-tử đến. Thủy-Vân cũng đem hết đầu đuôi câu chuyện mà thuật lại cho Quí-công-tử nghe.

(Mai tiếp)

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur-propriétaire: [illegible]

Tirage: 2639 exemplaires le 27 Janvier 1928.

TIRAGE 2 ... EXEMPLAIRES
Saigon le 27 Janvier 1928.

Phải ngừa thuốc giả

Bình hết 10 năm lục-châu chữa được rồi, những các thứ thuốc Cao-đơn hoàn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông Lương-y Vi-TỂ-SANH bổn thôn ra công chế tạo thì được nổi danh lâu, mà chế luyện cho được tân thiên tân mỹ, rồi mới đem ra mà

cho chúng giúp đỡ đúng bình ông phải mến mà làm kỷ hiệu. Xưa nay các sông mang người lấy số ngàn muôn mà kể, khen rồi bình cầu thấy đều vững danh lưng, thuốc bổ đường mạng chẳng xiết kể.

Chẳng quên mới giải cả kẻ phương xa gần, chẳng kể đến nơi hải ngoại, nên nhà đem các thứ thuốc [illegible] xin bán mà chế ra các thứ cao đơn hoàn-tán rồi mà nhãi cho hiệu NHI-THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân... mà lo những bao những hiệu nhãn và giống [illegible] như của bổn đường, [illegible] mà gỡ bán khắp nơi xong hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chân.

Vậy ai muốn mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ nhãi hiệu Nhơn-Ký NHƯ ĐƯỜNG, mà hình tròng phải mập thì mới khỏi lầm kẻ mạo.

NHI-THIÊN-ĐƯỜNG
pour la Canton — **CHOLON**
Chủ khám bản cáo

Kính cùng quí vị đông rõ : ĐẠI-ÍCH tại con đường Thủy-binh số 383-385 Cholon là một nhà trữ rất nhiều xe-máy đạp, đủ màu, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng như hiệu **D.I.C. MALBROUGH AUTOMOTION TALBOT** *giá rẻ hơn các nơi.*

Đèn **SUCCÈS** *đẹp kiểu, treo và đi bao rất tiện, sáng không hiểu đèn nào sánh kịp.*

Trừ : Đủ đồ phụ tùng xe-máy, mà đồ phụ tùng đèn Succès vải mầy mui xe-kéo, xe-hơi và nệm xe-hơi.

Kính mời quí vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có lại nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân. (contre remboursement). Vị nào sắm lòng chiếu cố, xin gởi trước cho ở đông.

Chủ nhân kính cáo.

DAI-ICh, 383-385, rue des Marins. — Cholon.

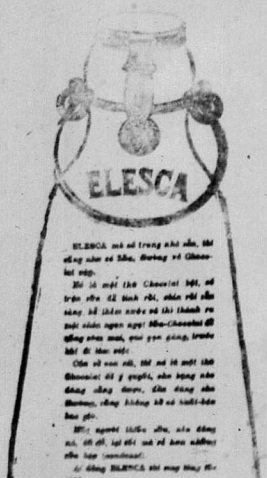

Có trữ bán tại Pharmacie Solirène — Saigon

NHÀ IN và NHÀ BÁN SÁCH

NGUYỄN-VĂN-CỦA

Trước khi ở tại đường Catinat, nay dọn về ở tại đường Lucien Mossere, n° 13

CÓ BÁN

Các thứ sách chữ Langsa và Quốc-ngữ.
Các thứ Thơ, Tuồng và Truyện.
Đủ đồ thường dùng trong văn phòng.
Vở tập đủ cỡ, giấy Sô, Bánh, cán bút Sắt.
Và bán Cán-dầu Đèng và đèn và đèng.
Trong [illegible] tiếng mình và [illegible].
Cùng [illegible] Nhơn-Hòa.
Đồ [illegible] Thanh-Hòa đánh dấu.

Giá bán rất rẻ hơn mấy nơi.

Ai điệm tiểu thuyết

Giọt lụy thuyền quyên

(Tiếp theo)

HỒI THỨ BA

Con chẳng trung độc mẹ không chết
Mẹ ghẻ mê trai phải trốn chồng.

*Ủy-Nương tới nhà Doãn-thị, thấy Doãn-thị vẻ mặt hớn hở, thường đem nhau chuyện mắt gương cô do hồi nhà nhà của Ủy-Nương cho rõ thì mà Ủy-Nương chỉ than thở chán nàng cô cật, chớ không nói tới sự xấu của Xuân-hương. Doãn-thị do hỏi hết lời, mà nàng nhất định không nói, còn Văn-Lang thấy Ủy-Nương tới nhà thời vui mừng không xiết, khi chung bàng chuyện trò, khi động bình ăn uống, hơn kém bớm sự động lẽ vàng thân ái cùng nhau, tay chưa chân gối cũng vì chồng, hai đàng đều cả lòng hân hạnh. hôm nọ Ủy-Nương có bình trong mình, nằm ngủ tới sáng chưa dậy. Văn-Lang liếc thấy mẫu thân (Doãn-thị) đi đâu vắng mặt, chỉ một mình Ủy-Nương nhủ mình mà nằm, chàng ở lát đát bước thẳng vào nhồng ấm choàn lấy mình Ủy-Nương mà hỏi : bầu ơi.. trong mình bậu mạnh giỏi hay không, sao ngủ trưa như thế ? Ủy-Nương có hệt mắc cỡ, bèn lấy miền nhủ mặt mà nói nhỏ rằng : thiếp cảm chiếm phong hàn, cơ chẳng nóng lạnh một chút, nên giấc ngủ phát mê, bây giờ chẳng bình đã nhẹ rồi, chẳng sao mà sợ, vậy xin chàng bước ra khỏi phòng lập tức, kẻo a-mẫu ngó thấy khó lòng. Văn-Lang nghe nói mặc dầu, cứ ngồi bên thỏa bép lại gió tay rờ trên ngực cho đến dưới vế, chẳng sợ một chút nào. Ủy-Nương phát ngứa trong mình, cứ cựa chân chim, nàng lại sợ mẫu thân của Văn-Lang ngó thấy, bèn dựt tay chàng mà khuyên bảo rằng : Chàng ơi... chớ vợ chồng giỡn cợt, thiếp cũng muốn vâng ý của chàng. ngặt vì hôn sự chưa thành, lẽ ra rẻ cầu lên lúc, nếu a-mẫu biết đặng thời thiếp hổ thẹn quá chừng, vậy xin chàng dời gót mau mau, chớ ngồi lâu sanh chuyện. Văn-Lang dương cơn nóng nảo, cứ nắm tay nàng mà ngồi, hai bên cũng liếc hai lòng cũng lơ, không nỡ bước ra khỏi phòng cho được, chẳng để Doãn-thị đứng rình bên phòng trẻ buổi, đã thấy hai trẻ giỡn cợt cùng nhau. Doãn-thị bèn bước tới ven màng, vỗ sau lưng Văn-Lang mà nói : thằng kia... tiểu muội trong mình không an, mới thiu thiu ngủ, sao mầy tới bên làm rộn, khiến nó mất giấc ngủ đi. Văn-Lang nghe nói dựt mình, giả màng trốn chạy, còn Ủy-Nương thời phủ mền giả ngủ. Đặng che sự xấu của mình, tuy Doãn-thị đứng bên mà nàng giả đó không biết. Doãn-thị kiểu ý nàng hỏ thẹn, bèn đem lời phân giải mà rằng : Ủy-Nương..... mầy sao khờ vậy, vợ chồng chuyện vãn với nhau, nhơn tình ai ai cũng thế, tao chỉ sợ mầy mất ngủ, nên tao rầy trẻ tao một chút đó thôi, còn mầy chuyện vãn với chồng của mầy, tao nỡ nào ngăn cấm, vậy mầy cứ an lòng nằm nghỉ, chớ đi ngại trang mình. Ủy-Nương nghe nói mặc dầu, cứ hổ thẹn trong dạ, nên nàng ta làm thinh giả ngủ, chẳng dám đáp lại một lời. Từ đó về sau, thời Doãn-thị giả đó làm lơ, đặng cho hai trẻ chuyện trò tự ý, cốp oan-ương trong cơn hội ngộ, sự vui vẻ biết chừng nào. Ủy-Nương tới nhà Doãn-thị, mỗi được nửa tháng, nàng ta bèn buồn mua vui, đã an tâm một chút. Đề đầu Doãn-Hồng nghe lời Xuân-Hương bày bẩm, cớ thời thúc Ủy-Nương trở về, Ủy-Nương cũng ngang phu-hàn, phải ở tạ về nhà lưu đó. Than ôi.... mai trước một nhà, sớm thương đôi nơi, cuộc vui xây ra cuộc buồn như thế, trách ông xanh sao khéo trớ trinh, từ khi Ủy-Nương về nhà thời phong ba liền dấy lên, sự oan khổ kể sao cho xiết.**

(Còn nữa)

CÔNG THUYỐC CẢM ÍCH

[illegible] Quinine [illegible] Giá mỗi chai ..... 0$ 50

Có bán tại Pharmacie Solirène Saigon.

Sự vui vẻ ở đời

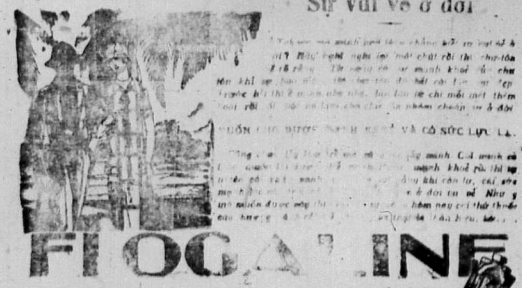

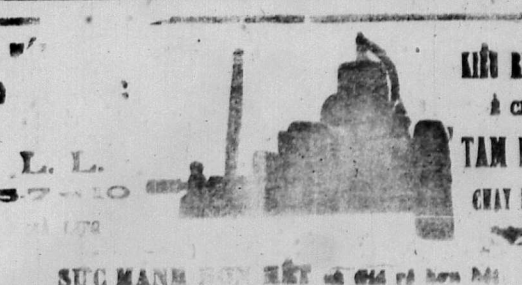

Bởi vậy số bán càng ngày càng thêm một cách lạ thường
là tại nơi đây bán ròng thuốc tốt
Thiên hạ ưa dùng thuốc của Đại-dược-Phòng L. SOLIRENE

Xứ Đông-Pháp, có nhà nầy bán rẻ hơn hết
ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, nhiều hay là ít không tính tiền gởi

---

THUỐC HIỆU:

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Méderson [illegible] *chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin tinh*

Trong tờ **« Times-báo »** *tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ấy có làm một bài diễn-thuyết như* [illegible]

Thuốc nầy hay hơn thuốc **Copahu & Cubèbe** *uống nó vô hai mà mùi thơm tho; dầu uống bao nhiêu cũng không phạt tỉ, uống nó rồi coi mạt nước đái phải khác xa và trong vài ngày kể thấy hiệu nghiệm nó.*

Thứ thuốc Salol các quốc đều dùng nó đã đăng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thân

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhét vì Salol vào trong Santal làm chế cho hai vị thuốc nhập làm một, mà lão dương cũng là bổ dưỡng kể trong.

Thuốc nầy dễ uống lắm, hễ vào miệng rồi thì mau thao.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ năm hoàn cho tới mười hoàn, thì chắc lành bịnh lậu [illegible]

[illegible] *Thomas*

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

47, — Rue de Canton, 47, — Cholon

NHỊ THIÊN ĐƯỜNG PHÒ-TỪ LÝ-[illegible]

Phòng bổ thận trong thì bổ [illegible] *Hiệp 1 hoàn là* ..... 0$ [illegible]

[illegible] *Hiệp 1 hoàn là* ..... 0$ 40

SÁCH NGOÀI BẮC

Quốc văn trích diễm	0$ 85
Tiếng gọi đàn	0 40
Đại Việt địa dư	0 30
Lương ôn như gia huấn	0 10
Kiểm cổ cách ngôn	0 40
Trâm bài tính đồ	0 30
Thế lực khách trú và vấn đề di dân vào Nam kỳ	1 00
Tính thành thực của người Nam	0 15
Tờ thông cáo toàn quốc } cụ Phan-bội-Châu	0 10
Tuyên cáo Quốc dân } cụ Phan-bội-Châu	0 06

CÓ BÁN TẠI:

Imprimerie, Librairie de l'UNION

13.— Rue L. Mossard, Saigon

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* **RIF chế ra**

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt càng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, mỏi thấy ngày xuân đã thôn mất, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cử lân thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạng hơn xưa.

Còn con mít lít nhược, đờn bà mất máu, có huyết bạch, có chứng, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào, thì mạnh mẽ lắm bồi, da thịt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Depôt: Pharmacie Franco-Chinois 190-192 Rue des Marins, Cholon.

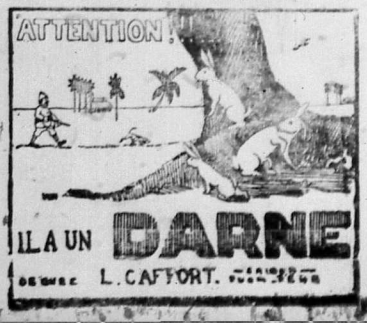

NƯỚC SUỐI TỰ-NHIÊN LẤY TẠI MẠCH

Mạc suối của nhà nước langsa

VICHY CELESTINS

có chứa rất nguyên thể, pha cái và chai nhỏ.

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhứt gân, đái có cát, đau tấc-tẻo, uống nước nầy mạnh liền.

VICHY GRANDE-GRILLE Nước hiệu nầy uống trừ các bịnh đường trong gan mật.

VICHY HOPITAL Nước nầy thì để uống cho vui mà lạc tuổi lão

CÓ CHỨNG LẮM HÒ GIẢ MẠO, SẮT CHƯỚC.

Thuốc điếu

HIỆU « DIAMANT » (HỘT XOÀN)

Vì muốn cho toàn cả xứ Đông-pháp, người người đều thích dùng thuốc điếu hiệu **Diamant « Hột xoàn »**, *là một hiệu thuốc rất ngon, mùi đã thơm tho lại không khô cổ, nên hãng* **L'U. C. I. A.** *đã có rất lời rao, khắp ai mua thuốc nầy mà dùng thì phải để ý đánh hai cái nhãn dán nơi hai đầu bịch thuốc. Khi nào được vô cái nhãn, thì hãy đem lại bổn hãng mà đổi lấy một chai rượu Cognac hiệu Courrier (courrane) hay là hiệu Mogel mà dùng; hoặc là lấy thuốc hút cũng được.*

Nay bổn hãng làm lời rao nầy, để quán cáo khắp cùng cả Đông-pháp, cho những quí khách có dùng thuốc điếu hiệu Diamant vô, để có đủ cái nhãn, thì phải mau mau đem lại bổn hãng mà đổi rượu hoặc thuốc mà dùng; vì quá hạn ngày 31 Décembre 1922 là ngày chót, thì bổn hãng không chịu thêm đổi nhãn được nữa.
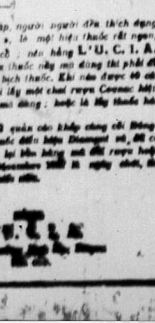
Nhà chế quán-hiệu Jean S.